L. 416/s.

Alegat. 75.

Sprawozdanie

komisyi administracyjnéj nad wnioskiem p. Madejskiego o zniesieniu prawa propinacyi w mieście Lwowie.

Wysoki Sejmie!

Komisya administracyjna przedkłada o wniosku posła Marcelego Madejskiego względem zniesienia prawa propinacyi, w król. stoł. mieście Lwowie według podanego projektu do ustawy w téj mierze wydać się mającego, następujące sprawozdanie:

Sprawa zniesienia propinacyi w mieście król. stoł. Lwów przychodzi już drugi raz pod obrady Wys. Sejmu, albowiem już dnia 25 maja 1875 na 28 posiedzeniu 6 sessyi sejmowéj uchwaloną została na wniosek Wydziału krajowego i tamtoczesnéj komisyi propinacyjnéj ustawa o zniesieniu prawa propinacyi w tém mieście. Ustawa ta nie uzyskała jednakże Najwyższéj sankcyi monarszéj z powodu zawierającéj się w niéj niedokładności; dla których ustawa ta byłaby niewykonalną.

Niedokładności te zostały wytknięte w reskryptach ministeryalnych z 22 listopada 1877, l. 3989 i z 22 lutego 1880, l. 6013. i odnosiły się głównie do terytoryum, na którem opłaty z ustawy wynikające w miejsce opłat propinacyjnych pobierane być mają; daléj co do wysokości tychże opłat ustanowić się mających, a nareszcie co do sposobu pobierania tychże, i organów przez które takowe pobierane być mają.

Projekt do ustawy przekazany obecnie komisyi administracyjnéj, uchyla niemal wszystkie w powyższych reskryptach wskazane niedokładności i trudności, a mianowicie:

Największą trudnością było dokładne oznaczenie terytoryum, na którém ustanowić się mające nowe opłaty — w miejsce znieść się mających opłat propinacyjnych — pobierane być mają.

Ministeryum wyraziło swoje życzenie w powyższym pierwpowołanym reskrypcie, aby pobór tych opłat odbywał się na tém samém terytoryum, które do poboru rządowego podatku konsumcyjnego jest wyznaczane, uważając ustanowienie innego odrębnego terytoryum do poboru tych opłat,

jako wielką przeszkodą i tamą w ruchu komunikacyjnym i handlowym, nadto narażające gminę miasta Lwowa na wielkie wydatki i koszta przy poborze tych opłat.

Żądanie to c. k. Rządu, jakkolwiek zupełnie ugruntowane, przedstawia nie małe trudności, bo z jednéj strony leży część miasta, odcięta drogą kolei żelaznéj czerniowieckiéj po za linią akcyzową, z drugiéj strony w obrębie téj gminy akcyzowéj dla poboru rządowego podatku konsumcyjnego, rogatkami oznaczonéj, mieszczą się odrębne gminy do związku gminnego miasta Lwowa nienależące, jako to gminy: Kulparków, Kleparów i Zamarstynów, którym przysłuża, jako odrębną własność dominikalną i tabularną, stanowiącym odrębne prawo propinacyi, i do którego ustawa z dnia 30 grudnia 1875 ma swoje zastosowanie.

Właścicielką tabularną majętności Kleparów i Zamarstynów jest sama gmina miasta Lwowa, właścicielem Kulparkowa część I zaś wyznaniowa gmina ewangelicka we Lwowie, część II Kulparkowa (Persenkówka zwana), któréj właścicielką jest także gmina miasta Lwowa, leży już po za obrębem linii akcyzowéj i téj części ustawa projektowana nie dotyka.

Gdy jednak gmina miasta Lwowa zrzekła się prawomocnie przysługującego odrębnego prawa propinacyjnego w miejscowościach czyli majętnościach Kleparów i Zamarstynów, gdy dalej toż samo uczyniła lwowska gmina wyznaniowa ewangielicka, zrzekając się swego prawa propinacyjnego co do części I Kulparkowa, przeto mogły te gminy być pod przepisy projektowanej ustawy poddane i do linii akcyzowej pod względem opłat ustanowić się mających w miejsce opłat propinacyjnych wcielone, tém bardziéj, że przez umowy, z tymi gminami osobno za pośrednictwem Wydziału powiatowego we Lwowie zawarte, gminy te jako też pojedynczy mieszkańcy po części przez uwolnienie od opłaty rogatki, przez przyjęcie obowiązku gminy miasta Lwowa do otrzymywania na ich terytoryach policyi, a nareszcie przez umówione rocznie na opędzanie potrzeb gminnych ze strony gminy miasta Lwowa płacić się mające kwoty pieniężne, zupełnie indemnizowane zostały za prawo ustanowienia dodatków do podatku konsumcyjnego na potrzeby gminne. Część miasta Lwowa, po za linią akcyzową położona, nie została podciągniętą pod ogólne przepisy projektowanej uchwały i dla téj części ustanowiono tylko opłaty od wyszynku gorących napojów niżéj 50 litrów. Dla zadośćuczynienia wymaganiom c. k. Rządu, zmodyfikowane zostały opłaty od wyrobu słodzonych napojów w mieście Lwowie, aby takowych opłata podwójnie, raz od wyrobu lub sprowadzania spirytusów, a drugi raz do przerabiania tego spirytusu na słodzone napoje we Lwowie nie dotykała, zastrzeżono również zwrot opłaty przy wywozie gorących trunków, a w końcu bardzo znacznie zniżono opłaty od pojedynczych napojów, tak, że te opłaty ustanowić się mające będą niższe, niż dotąd tytułem prawa propinacyi pobierane i niższe od tych, jakie inne miasta mianowicie Kraków pobierają. Również zmniejszono także w projektowanej ustawie opłaty policyjne. Również zastrzeżono w projekcie ustawy w sprawach tych ingerencyę Ministrowi skarbu ze względu na pobór ustanowionych opłat niejako dodatków do podatku konsumcyjnego.

Komisya administracyjna powzięła wprawdzie z aktów, że gmina miasta Lwowa życzyła sobie mieć zapewniony udział przez własne organa, przy wykonywaniu kontroli dochodowéj co do tych opłat gminnych, które są wykonywane przez organa Rządowe razem z opłatą państwową t. j. razem z podatkiem konsumcyjnym od napojów, bądź przy wyrobie, bądź przy wprowadzaniu tychże.

Jakkolwiek żądanie to gminy miasta Lwowa zdawało się być słuszne, o ile, że sposób udziału przy kontroli i wzajemny stosunek organów wykonawczych mógł być osobną instrukcyą oznaczany, któreby w porozumieniu c. k. władzy skarbowéj z Reprezentacyą gminy miasta Lwowa wydaną była, to jednak że wobec tego, iż c. k. Rząd stanowczo się temu opierał, komisya niechcąc narazić gminę miasta Lwowa na odmowę sankcyi projektowanej ustawy, nie przyjęła postanowienia takiego w treści ustawy, pozostawiając Reprezentacyi miasta staranie się i to na drodze porozumienia z c. k. Rządem.

Gdy zresztą w projektowanej ustawie zasady prawa i słuszności ściśle są zachowane, komisya administracyjna wnosi zatém:

„Wysoki Sejm raczy uchwalić ustawę dla miasta Lwowa o zniesieniu prawa propinacyi w obrębie terytoryalnym tego miasta“.

Lwów dnia 26 czerwca 1880.

Przewodniczący
Grocholski.

Sprawozdawca
Klemens Żywicki.